

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

VIII. évfolyam 2. szám

2012. július

Köszönjük az aktivitást

Az idén március 10-én megtartott előrehozott parlamenti választásokon jól vizsgázott falunk: a választásra jogosult 1 456 polgár közül 908-an járultak az urnákhoz, ami 62,36 százalékos részvételt jelent, ami több, mint az országos, illetve a dunaszerdahelyi járási átlag.

Külön köszönetet mondunk a választási bizottság tagjainak: Both Ádámnak, Podobek Veronikának, Štica Évának, Kiss Jolánnak és Németh Ferencnek, valamint a jegyzőkönyvvezetőnek, Feketevízi Erikának, akik példásan végezték munkájukat, s az ő érdemük is, hogy községünkben a választások rendben, incidens nélkül zajlottak le.

Polgáraink a választásokon induló hu-

szonhat párt közül összesen huszonegyet támogattak szavazataikkal, a leadott 908 szavazatból viszont tizenhét érvénytelen volt. A legtöbben a Most-Híd szlovák-magyar vegyespártra adták le voksukat (410 választópolgár), a Magyar Koalíció Pártját háromszázötven támogatták, a harmadik legnépszerűbb párt pedig a választások országos nyertese, a Smer-szociáldemokrácia lett, amely a mi falunkban hatvanhárom szavazatot kapott.

Polgáraink aktivitását és elkötelezettségét a közügyek iránt, amit a magas arányú részvétel is igazol, ezúton is köszönjük!

**A polgármesteri hivatal
és a helyi képviselő-testület**

Veres János:

ÍGY ÉLEK

*Kürttel és dobbal nem lármázok,
nem rázok kifent csatabárdot,
helytálló virtusricsaj nélkül,
váram megfontolt szóból épül.
A sorstól csupán annyit kérek,
adja, emberhez méltón éljek,
fonja szívemre felhők bodrát,
s vágyunkat lábak ne tapodják.
Sugár a kényvét hozzám kösse,
s rajtam deleljen mindörökre,
rumos pohár mellett ne üljünk,
reményeinktől részegüljünk.*

*Hajoljon fölénk tiszta ég,
tűnjön alázás, gyötrelem,
jövendőnk bőtermő vidék,
s ne tátott cápaszáj legyen.*

*Lám, feltámadtam, felébredtem,
s az én dolgom, hogy mi zúg bennem,
nyüzsgő csillagok fényörvénye
tör belőlem a néma égbe.*

*Átjutok minden sodró gázlón,
egy lány hite lesz vezérszázlóm,
Íztelen napjaim fűszere, sója,
Nedvező sebeim felitatója.*

*Csattog majd lelke, ha viharok fűjják,
s megölel, mint zászló a rúdját.*

*Bálbányok előtt sem térdepelek,
mást imádok én: bütykös kezeket;
bikabölcsesség nem vesz a szarvára,
barázdás homlok a szívem oltára.*

*Ha látni akartok, szép reggelek,
népem oldalán keressetek.*

Mínusz ötven!

Ha a cím alapján az olvasó netán arra gondolna, hogy a július eleji forróságok, a szinte már elviselhetetlen hőség okán fogalmaztam meg azt az óhajomat, hogy akár ötven fokkal is csökkenhetne a napi átlaghőmérséklet, akkor téved. És ezúttal nem is arról van szó, hogy az országban tovább dúló gazdasági válság miatt megint csökkent az adóhányad, ami esetleg ötven milliós mínuszt jelent az önkormányzat költségvetésében.

Finoman fogalmazva erkölcsi problémára utal a cím, őszintébben, szókimondóbban azonban úgy is fogalmazhatnánk, hogy egy olyan felhőborító esetre, amely alapján azt kell mondanom: polgártársaink közül néhányan kivették emberi mivoltukból. Mert mi mást lehet mondani arra, hogy a helyi temetőből elloptak 50 darab tujafát, s hogy a sírkert illetően meggyalázása senkinek nem tűnt fel, senki nem tud semmit az esetről. A tolvaj vagy tolvajok jelentős anyagi kárt is okoztak, és ilyen lopás mellett sem szabad elmenni szóltanul, de kegyetlenebb, elfogadhatatlanabb és érthetlenebb az az erkölcsi fertő, amely megmetyelvezte azok lelkét, akiket a helyi kegyeleti volta sem riaszt vissza a gyalázattól. És ez esetben fokozottan igaz az a szállóige, amely szerint „cinkosok közt bűnös, aki néma”.

Bevallom, szíven ütött az eset: az önkormányzat a nehéz gazdasági helyzet ellenére is építgeti, szépítgeti a sírkertet, járdákat alakítunk ki, rendbe tettük a Piéta-szobor környékét, a tujákat – amelyek a természetes, zöld kerítés részét képezték volna – öntözgettük, készítjük elő az új temetkezési részt. És falunk polgárai közül is sokan bekapcsolódnak az ilyen munkába, sok esetben szabadidejük rovására vállalnak szervező vagy konkrét fizikai munkát, hogy vonzóbb, élhetőbb legyen községünk. Ilyen körülmények között aztán külön lélekölő tudni, hogy vannak közöttünk olyanok is, akiknek a rongálás, a rablás, a szemetelés és annak takargatása okoz örömet. Mindez az erkölcsi mélyponton kívül

veszélyes közösségromboló magatartás is! Hiszen sokan és okkal kérdezik: mi értelme van ilyen körülmények között az ötletek gyűjtésének, kimunkálásának és megvalósításának falunk közterületeinek fejlesztésére, szépítésére, ha a fáradozás elismerése helyett vandál rongálás a velünk együtt élők némelyikének a válasza?!

Polgármesterként külön is bánt az ilyen eset, hiszen valóban vannak pozitív dolgok falunk életében, fejlődésében, amiről írni, beszélni lehetne: falunk lakossága, de az átutazók sokasága is láthatja, hogy megszüpült a községi hivatal épülete, megtörtént az épület tető- és hőszigetelése, kicseréltük az ajtókat, ablakokat. Párhuzamosan térfigyelő kamerarendszer épült ki a házra, ami által – reményeink szerint – biztonságosabbá, védettebbé válik a falu központja. **A falu lakosságával, társadalmi szervezeteinkkel összefogva lassan befejeződik a Szentháromság szobor és környéke tatarozása, rendezése és folyik a kultúrház mögött az I. világháborús emlékmű környékének parkosítása, valamint a futballstadion további korszerűsítése. És készülünk a jubileumi, 10. Falunapra, amely szervezésébe, lebonyolításába**

községünk minden civil szervezete bekapcsolódik, hogy a műsor is, a nézők ellátása és biztonsága is méltó legyen az évfordulóhoz. Ez a tudat, ez az összefogás felemelő érzésekkel tölt el.

Ez ad erőt aztán az olyan napi problémák kezelésére vagy a megoldás keresésére, amilyen például a hulladékgyűjtő udvarunk kapcsán alakult ki. Az uniós pályázaton elnyert támogatással sikeresen kivitelezte magát az udvart, a minisztérium elutasító magatartása miatt azonban másodszor kellett az idén kiírni és kiértékelni a felszerelésre – konténerek és traktor – kiírt pályázatot. De most is hibákat véltek felfedezni a hivatalnokok, ezért újra önellenőrzést kértünk a falunkra a közbeszerzési hivatalnál. A vizsgálat eredménye minket igazolt: közbeszerzésünkkel kapcsolatban az erre hivatott szakemberek mindent rendben találtak. Most majd kezdődik újra a csata a környezetvédelmi tárcával, de remélem, ez lesz a végső, s összességében rendeltetésének megfelelően működhet az udvar, amely községünk egyik jelentős környezetvédelmi és munkahelyteremtő beruházásának minősül.

Óry Péter, polgármester

... hogy magukban legyenek.

„Végre itt a nyár! A pihenés és a szabadságok ideje!” – felujjongunk július elején. Napokban olyan evangéliumi részletet hallunk, ahol Jézus eléggé gyakorlati, talpraesett gondoskodásról tesz tanúságot. Az apostolok küldetésük végeztével lelkesek, de el is fáradtak. Olyannyira körül vannak véve emberekkel, hogy még évszázadokra sem maradt idejük. Akárhogy is nézzük, amit Jézus tesz, az azt jelenti, hogy szabadságra viszi tanítványait: „elmentek egy elhagyott helyre, hogy magukban legyenek” (Mk 6, 30).

A nyári szabadságolás idején minden biztonnal üdítően hatnak ránk ezek a sorok: no lám, már Jézus is élt a szabadsággal. Mert valóban minden embernek joga van a hosszabb-rövidebb ideig tartó kikapcsolódásra. Ezt a szabadságot sokféleképpen lehet tölteni. Van, aki külföldre utazik, van, aki itthon megy el valami szép vidékre, de van olyan is, aki otthon marad és a ház körüli munkákat pótolja be. Ki hogyan tölti ezt az időt, talán attól is függ, kinek mit enged meg a pénztárcája. Az evangéliumból azonban kiemeljük egy részt: a tanítványok „elmentek egy elhagyott helyre, hogy magukban legyenek”. Magukban, vagyis együtt Jézussal, az Isten Fiával. Azt hiszem, ezt a szempontot nem nagyon szokták hangsúlyozni szabadságolásokkor, azt ugyanis, hogy nemcsak a testünknek kell regenerálnia a pihenésben, hanem a lelkünknek is. Nekünk is szükségünk van arra, hogy időről-időre elvonuljunk egy helyre, ahol magunk vagyunk, vagyis kettesben az Istennel. És ebben a találkozásban átgondoljuk eddigi életünket, megtervezzük az elkövetkezőket, Isten jelenlétéből erőt merítve. Tulajdonképpen ez a lelkigyakorlat, nem pedig az, ami nagybőjti időszakokban szokott lenni a templomban, három egymás követő este egy ünnepi prédikációval és misével. A lelkigyakorlat elvonulás a világtól, a csend, a magány, a lelki töltekezés ideje egy más környezetben, mint ahol él az illető. A lelkigyakorlatokat az egyházi törvényhozás a papok számára kötelezően előírja

bizonyos időközökben, háromévenként, hiszen hogyan adjon a pap a híveknek a lelkiekből, ha ő maga nem töltekezik. A lelkigyakorlat azonban nemcsak a papoknak fenntartott dolog, hanem bármely hívőnek lehetősége van rá. Hál' Istennek, hazánkban szép számmal vannak már olyan helyek, ahol lelkigyakorlatokat rendeznek az év egy részében, vagy egész évben. Csak rajtunk áll, hogy élünk-e ezekkel a lehetőségekkel.

Templomainkban gyakran felcsendül az ének: „Jézusomnak szívén megnyugodni jó...” Nem kétséges, hogy mindnyájan, még a nyári szünidőben is, szeretnénk a megnyugtató szeretet állapotában élni. Ám az is nyilvánvaló, hogy minden tagadás és lázadás ellenére az ember csak Istennél találhat menedéket. „Isten vonzza az embert, s a lélek sóvárog feléje, vágyódik vele, a legnagyobb jóval egyesülni. Ez a legmélyebb és leghatalmasabb kényszere, a szellemi világban szüntelen tevékenység, őserő, s úgy dolgozik a lelkeken, mint az anyagon a gravitáció”. (Prohászka Ottokár) A hívő embert ez a fölismerés vezérli élete útján, és ezért keres megnyugvást Jézus szerető szívén. Ott tanulhatjuk meg, hogy minden szenvedés ellenére a mindenkire ráragyogó isteni szeretet verőfényében

élünk. Ennek elfogadása és bőkezű továbbadása a legfontosabb feladatunk.

Judson, a neves angol hithirdető Dél-Amerikába látogatott, hogy ott is prédikáljon. Elsősorban Jézus szeretetéről beszélt, amely kiárad minden emberre. A beszéd után egyesek megjegyezték: „Erről a témáról gyakran hallunk prédikálni. Ha már olyan messziről eljött, beszélhetne valami új dologról.” – „Nos” – válaszolta a hithirdető – „ebből is láthatjátok, hogy Isten és az ember szeretete olyan erő, ami ilyen hosszú út megtételére is ösztönöz...”

Bárcsak minél többen felismernék ezt a minden emberre vonatkozó krisztusi küldetést! Nincs nemesebb és fontosabb feladat, mint Krisztus szeretetének hirdetése! Ezzel szolgálhatjuk az emberek lelki gazdagodását, mert csak a szeretet karjaiban lehet megpihenni, és ennek felismerése nyomán megtalálni békességünket.

Tartsuk szemünk előtt a nyári szabadságok idején is azt a tényt, hogy a Jóisten nem ment el szabadságra. Megadja nekünk a pihenés és regenerálódás lehetőségét, ezért igyekezzünk ezt az időt nemcsak tölteni, hanem lelkünk újratöltésére is felhasználni.

Mgr. Nagy Tibor,
udvardi plébános, püspöki tanácsos

Tudás és erkölcsi tartás a második otthontól

Az elmúlt tanévet is azzal az elhatározással kezdte meg a Csallóközségtörténelmi Magyar Tanítási Nyelvű Általános iskola pedagógusgárdája, hogy a gyerekeknek igazi második otthona legyen az iskola, amely nemcsak oktat, nemcsak a tudományok széles és szép világába vezeti el a diákokat, hanem olyan nevelési folyamattal formálja személyiségüket – kornak megfelelően –, hogy erkölcsös, szerény, de önbecsülő és magabiztos emberré váljanak.

Ami az oktatást illeti: a csallóközségtörténelmi magyar iskola az országos ismert, szinte minden iskolára érvényes gondokkal küszködött, azaz: továbbra is hiányoznak a négy éve megkezdett reformok alapján megígért tankönyvek és segédeszközök. S ahogy a legtöbb iskolában, úgy a csallóközségtörténelmi iskolában is a felkészült pedagógusok szorgalma és kitartása – külön készülése az órákra – hidalta át a problémát. Mert az iskolára jellemző, hogy pedagógusai szakképzettek, meg az is, hogy az egyéb feltételek, amelyeket fenntartónak, a helyi önkormányzatnak kell biztosítania, adottak ahhoz, hogy az oktatás színvonala – akár a nyelveket, akár a természettudományi tantárgyakat vagy éppen a számítástechnikát illeti – megfeleljen a 21. század követelményeinek. Az, hogy egy falusi kisiskola is teljesíthet jól, talán leginkább a márciusi országos felmérés, a Monitor igazolja, hiszen diákjaink az országos átlagnak megfelelő szinten teljesítettek. (Pedig – csak zárójelben jegyezzük meg – a felmérés nehézségi fokát több neves gyakorló pedagógus, nagyvárosi iskola vezetője is bírálta túlzottnak tartva a diákokkal szemben támasztott igényeket.) Az iskola másik fontos célja, a nevelés egyszerűbb feladat. A pedagógusok a mögöttünk álló tanévben az előírt tananyag mellett sok ilyen rendezvényt biztosítottak, sőt, a korábbi években már megszokott és hagyományosnak mondható programok mellé sok újjal is jelentkeztek.

Szeptemberben a már hagyományosnak tekinthető gyümölcsnapra került sor, amikor is a tanulók az egészséges táplálkozás alapjaival ismerkedhettek, de készítettek és kóstoltak gyümölcsből készült ételeket, valamint az egészséges táplálkozásra felhívó plakátokat is terveztek. Októberben az aradi vértanúkra emlékeztek az iskola pedagógusai és diákjai. November már több mint tíz éve hagyományosan az Anyanyelv Hónapja, a rendezvénysorozat keretében most is sok érdekes és különböző nehézségi fokozatú feladat és verseny várta a diákokat. Az alsó tagozatos tanulók közül a legeredményesebbek Molnár Barbara, Kiss Flóra, Méry Fanni, Valacsay Bálint, Sill Kata és Lelovics Ildikó voltak. A „felsős” diákok is nagy lelkesedéssel vállalták a megmérettetést, holott számukra már sokkal igényesebb versenyszámokat állítottak össze az iskola pedagógusai. A felső tagozatos diákok közül Hamar Ádám, Sill Frigyes, Szabó Dóra és Fodor Éva bizonyultak legügyesebbeknek. A győztesek közül Molnár Viktória, Sill Kata és Hamar Ádám az elért eredmények alapján meghívást kaptak a járási szavalóversenyre is.

Decemberben megjelent az újrindított iskolaújság első száma, amely átesett az „újrakeresztelésen” is: a SULIPLUSSZ nevet kapta a tanulók szavazatai alapján. Karácsonyra (benne az óév búcsúztatás is) az alsó és felső tagozatos diákok egyaránt szép műsorral ajándékozták meg egymást, illetve pedagógusaikat és szüleiket, hogy aztán az új esztendő is vidám rendezvényekkel folytatódjék, nevezetesen a februári álarcsobállal.

Márciusban – ugyancsak hagyományosan – az 1848-49-es forradalom és szabadságharc eseményeiről emlékezett meg az iskola az évfordulóhoz méltó, szép verses-zenés összeállítással.

Áprilisban Kovács Tamás volt az iskola vendége, aki 5000-km-es kerékpáros túrájáról mesélt a diákoknak, aki képekkel is

illusztrálta a bejárt tájak szépségeit, de az út komoly sportteljesítményéről is beszélt a gyerekek kérdései alapján. Áprilisban is sok esemény kötötte le a tanulók érdeklődését: a mosonmagyaróvári Haller János Általános és Szakközépiskola diákjait látta vendégül az iskola, roma diákjaink pedig a nagymenyéri rendezvényre, a romák világnapja alkalmából tartott rendezvényre készültek, ahol aztán nagyszerűen szerepeltek.

Májusban Halászbiban prezentálta magát a csallóközségtörténelmi magyar iskola: egy történelmi versenyen a Bachraty András, Bartal Gabriella, Fodor Éva, Hamar Ádám, Kiss Máté, Méry Tamás és Szabó Dóra összetételű csapat öregbítette falunk és az iskola jó hírét. Ugyanakkor az egész iskolát és a fél falut megmozgatta az ugyancsak májusban megtartott anyák napi ünnepség, hiszen tucatnyi diák szép műsorral kedveskedett az édesanyáknak és a nagymamáknak. Június aztán akár a kirándulások hónapja nevet is megkaphatta volna, hisz a tervezettnél is több programra került sor. A pedagógusok felügyelete mellett kirándultak a gyerekek Komáromba és Budapestre, sokan pedig úszótanfolyamon vehettek részt, illetve erdei iskolába vonultak. S mindemellett tanulságos előadást hallgathattak meg a tanulók – kicsit már a nyári vakáció veszélyeinek leküzdése céljából is – Bajor Ferenc addiktológustól a drogok használatának megelőzéséről.

Június utolsó napjaiban került sor a hét kilencedikes tanuló ballagási ünnepélyére, amely meghatározó volt. Talán azért is, mert a csallóközségtörténelmi iskola pedagógusainak sikerült elérni céljukat: megfelelő oktató munkával tudással vértették fel a tanulókat, sokrétű nevelő munkával pedig egy igaz közösséggé fejlődtek az iskola apróbb és nagyobb tanulói.

- enes-

(az iskola honlapja alapján)

Tíz év a helyes úton

2012. május 19-e a cserkészek életében nem tartozott az idén a szürke hétköznapok közé. Ezen a napon ünnepeltük ugyanis helyi csapatunk megalakulásunk 10. évfordulóját.

Azt szokták mondani, hogy tíz év egy ember életében jelentős, olykor életre szólóan meghatározó időszak, úgy gondolom, egy közösség életében még inkább az. Érdemes ilyenkor megállni egy pillanatra, körülnézni, s főleg visszatekinteni az útra, melyet magunk mögött hagytunk, s ameilyen hol apróbb, hol nagyobb lépésekkel, hol kisebb, hol nagyobb akadályokba ütközve, de végighaladtunk.

Szép volt ez az utazás, bár az induláskor még nem is tudtuk igazán, mi az a cserkészlet, mibe is csöppentünk, merre indulunk, s hová jutunk. Valahogy úgy voltunk ezzel, mint a felhő, amely nem tudja, miért épp erre vagy arra száll, s miért ily sebesen vagy éppen lassan. Érti azonban a készletét: itt az út, ezt kell járni. S rábízta magát az égre, mert ő tudja mindennek az okát és ismeri a célt is...

És, hogy miért jó cserkésznek lenni?

Nagyon egyszerű a válasz: mert érezzük, hogy tartozunk valakihez, s ez erőt, bátorságot és főleg kitartást ad. Egy olyan nagy családba tartozunk, ahol mindenki hasonlóan viselkedik, gondolkodik, cselekszik, mert a cserkészek 10 törvénye egyformán

vonatkozik kicsire és nagyra. És mert vannak dolgok, amit csak egy cserkész tudhat és élhet meg, amikor bejárja az erdőt, táborozik, játszik, kézműveskedik, s közben áthatja a természet és a humánus minden csodája. Közte az a felismerés is, hogy a helyes út a boldogság eléréséhez az, ha másoknak szerzel boldogságot.

Így voltunk mi is: egy láthatatlan kéz vezérelt, segített, óvott bennünket. Fújtak kisebb szelek és nagyobb orkánok, de a fa áll, rügyezik, virágba borul és gyümölcsöt terem. S hogy mi ez a gyümölcs?

Egy mosoly, egy kacaj, egy boldog szempár – ez az, amin lemérhető minden, amit adni

tudtunk. Játékos formában, észrevétlenül igyekszünk formálni a ránk bízott emberkének jellemét, s igyekszünk finomabb lelkű, öntudatosabb, mértéktartóbb, igényesebb, igazabb és vidámabb utat mutatni ebben a zord világban.

Mi azért tesszük mindezt, mert hisszük, hogy a sötétségből a fénybe vezet az út, egy jobb, szebb jövőbe, mely lehet, hogy épp azáltal jön el, hogy tartottuk, őriztük a lángot, s nem hagytuk kihunyni. Vagy ahogy a bölcsék mondják:

Ha érzed, hogy erős a karod, szíved bátor, s messze néz szemed,

Azt a holnapot akarod, mely napfényes életbe vezet,

Merészen lépj, indulj el velünk: sokan, együtt, csodákat művelünk.

A cserkészeknek a nyári szünetben sem kell egymástól elszakadniuk.

Július 2-11-én. Bősön táborozunk a csenkei, egyházfai és a bőszi cserkészekkel. A közel 100 gyermeknek színes programot állítottunk össze a 10 napra.

Nyár végén meg ezúttal sem marad el a nyílt napunk. Nyárbúcsúztató rendezvényünkre már most szeretettel várjuk a falu apraját-nagyját, és ígérjük: ismét lesz valami attrakció.

Elek Klára

A közösségi munka bűvöletében

A nyári évad a Játékvár Játsszóházban Amár hagyományosan a gyermeknap vigasságokkal indult. Az idei évben majd negyven gyerkőccel ellátogattunk Komáromba, ahol megtekintettük a Jókai Múzeumot, a Tiszti pavilont, a Klapka teret és még sok érdekességet.

Aztán javában készülödni kezdünk a nyári vakáció egyik legközkedveltebb eseményére, a július első hetében megtartott nyári kézműveskedésre. Meleg ide, kánikula oda, a gyerekek alkotókedve és lelkesedése töretlen, így ebben az évben is teltházzal működtünk. Minden napnak más-más mottója, minden napnak más-más témaköre volt. A hétfő a kreatív ötletbörze fantázianevet kapta, ezen a napon az origaminak volt nagy sikere. A keddi nap mottója a kis történelmi időutazás lett, ezen a napon a középkor világából ismert iniciálék – díszes kezdőbetűk festése - aratta a legnagyobb sikert. Természetesen ilyen alkalmak arra is megfelelőek, hogy szinte észrevétlenül oktassunk is, hisz a munka mellett sok szó esett a középkor művészetéről, a kolostorok másolóműhelyeiről. Kellemes tapasztalat volt számomra, hogy a felsőbb osztályokba járó diákok reakcióiból kiderült, nem volt hiábavaló az év folyamán megtartott sok irodalomóra.

A szerdai nap a környezetvédelem és az újrahasznosítás jegyében telt, hihetetlen, hogy milyen fantáziadúsak a gyerekek, hiszen egy-egy műanyag palackból, ami másnak hulladék, kidobandó lim-lom, fantasztikus állatfigurák születtek papírmasé technikával, de érdekes volt megtapasztalni, hogy például a kidobásra szánt harisnyából is milyen csodálatos virágok készíthetők. A csütörtöki napon népi kézműves udvart varázsoltunk a játszóház falai közé, kiállításra kerültek azok a régi népi tárgyak, amelyeket egy régebbi felhívás alapján folyamatosan gyűjtögettünk. A gyerekek nemcsak megcsodálhatták, hanem ki is próbálhatták például szövőszéket, sőt, a legügyesebbek kis tarisznyákat készítettek. Falunk

ismert méhészházaspárja hölgytagjának, Molnár Mónikának köszönhetően belekóstolhattak a gyerkőcök a viaszgyertya készítésébe is, amely iránt oly nagy volt az érdeklődés, hogy végül a férj, László is maradt és segítette a gyertyák készítésénél, így még magyar népi motívumok festésére is futotta az időből. Míg a délutáni programok előkészülete tartott, erőt gyűjtöttünk a gyerekek által elnevezett palacsintapartin, amire elsősorban a fiúknak volt szükségük: megtartottuk a Játsszóház Kupát, a focisták közül ebben az évben a legjobb góllövőnek Méry Tamás bizonyult, dobogós helyen végzett még Putz Csaba és Kolláth Zoltán. A verseny lebonyolításáért köszönet jár Cirok Alexnak és Méry Péternek. És még így sem volt vége a napnak, mert betekintést nyertünk még az Önkéntes Tűzoltószervezet munkájába, megnéztük a tűzoltókocsit, a bátrabbak fel is kapaszkodtak a fedélzetre. Nagy Anaklét szakavatottan magyarázta el a gyerekeknek az autó egy-egy felszerelésének funkcióját, ezalatt Mészáros Dávid és Puss Adrián segítségével kipróbálhatták a gyerekek, mennyi erőre van ahhoz szükség, hogy a fecskendőt kézben tudják tartani.

A péntek már hagyományosan a szórakozás és versenyeké volt. Idén a gyerkőcök javaslatára nevünkől kiindulva Játékvár Várjátékokra került sor. A képzeletbeli várunk négy bástyáján humoros, vicces, de azért igényes feladatok vártak a versenyzőkedvű kisebb és nagyobb gyerekekre. Elmondásuk alapján a legnagyobb tetszést a talicska-szlalom és a gumicsizma-hajítás váltotta ki. És csakúgy, mint a középkorban, a várjátékok befejezéseként lakoma következett. A tikkasztó melegen jól esett a kis hűsölés az étkezésben, s mikor megéreztek a finom gulyás illatát, akkor igazán tetőpontjára hágott a hangulat. Teli hassal várták a délelőtti verseny eredményhirdetését. A szoros versenyben a dobogó legfelső fokára az ötödikes fiúk csapata állhatott fel: Sill Frigyes, Hamar Máté és Hamar Ádám. A

hangulat ekkor már fokozhatatlannak tűnt, de nálunk ilyen nem létezik! Előkerültek a tombolaszámok, amelyet a hét folyamán elkészített alkotásokért cserébe kaptak a gyerekek. Sok-sok tombola gyűlt össze, hisz már hagyomány, hogy egy szimbolikus belépő van játszóházunkba, ami nem más, mint egy kis ajándék, amivel mindenki hozzájárul a pénteki táborzáráshoz. Ezért van az, hogy tőlünk senki sem távozik üres kézzel. S akinek végképp sem kedvez a szerencse, még mindig húzhat egy búcsúajándékot a Vigaszdobozból.

Végezetül egy kis statisztika: az egyhetes foglalkozáson mintegy 60 gyerek vett részt, 400-nál is több alkotás készült. Ez is bizonyítja, hogy a gyerekek igénylik a közösségi munkát, egyikük sem emlegette a számítógépet, a televíziót, sőt, senkinél sem csörgött a mobiltelefon. Helyette jókat beszélgettünk, s közben égett a kezük alatt a munka. És: senkit sem kellett fegyelmezni, netalán tán megszidni valamiért.

Az írásom végén illik köszönetet mondani azoknak, akiknek anyagi és erkölcsi támogatása nélkül csak nagyon nehezen tudtuk volna megvalósítani ezt a foglalkozást. Köszönettel tartozunk tehát a szülői munkaközösség elnöknőjének, Sill Anikónak, aki mindenben segítségünkre volt, na meg azoknak a vállalkozóknak, akik emberségből és segítőkészségből jelesre vizsgáltak és már VIP-támogatóknak is nevezhetném őket, hiszen évről évre mellénk állnak. Ők Szabados Katalin, Kulcsár Lajos és Szigeti Gábor. Köszönettel tartozom állandó segítőtőimnek, Csiba Lídiának, Csóka Zsuzsának és Író Andreának.

Végezetül egy személyes vallomás: Köszönet minden csütörtöki gyerekeknek, aki lelkesedésével, huncut mosolyával, szemet gyönyörködtető alkotásával erőt és hitet ad, hogy ebben az eldurvult világban igenis értelme van a nevelésnek, a gyerekekkel való törődésnek. Ez mindennél többet ér számomra!

Sill Zsuzsanna

Éles bevetéseken vizsgáztak tűzoltóink

Önkéntes tűzoltóinkról az elmúlt években leginkább a különböző versenyeken elért eredményeik kapcsán írtunk, vagy versenyszervező készségüket és közéleti szerepüket méltattuk a falunkban zajló különböző társadalmi és kulturális rendezvények kapcsán, az elmúlt időszak történései okán ezúttal az éles bevetéseken nyújtott nagyszerű teljesítményüket kell méltatnunk. **Nagy Anaklét parancsnok** találkozásunk alkalmával ugyanis szinte hónapról hónapra haladva számolt be arról, mikor hol és miként kellett kivonulniuk, hogy különböző helyzetekben mentse a még menthetőt.

A beavatkozások sora egy februári tűzessel kezdődött, amikor is falunk egyik családi házában udvarán, az istállóban csaptak fel a lángok, oda riasztották a **Csallóközsütörtöki Önkéntes Tűzoltószervezet** „csapatát”. S jól tették, mert amikor a hivatásos tűzoltók is megérkeztek, már csak a helyszínt kellett átvenniük a helyiektől – ki tudhatja, mekkora lett volna a baj, ha gyors közbeavatkozásukkal nem fojtják hamvaiba a tüzet. A március végi, április eleji időjárási viszonyok vízlezhívásra szólították következő alkalommal tűzoltóinkat, az Óvoda utcát tették járhatóvá beavatkozásukkal. Májusban aztán autótűzhez riasztották tűzoltóinkat. Ez esetben különösen fontos volt a gyors

és szakszerű közbeavatkozás, hiszen az éjszakai öngyulladás következtében lángoló személygépkocsi akár fel is robbanhatott volna, nem beszélve arról, hogy a kocsi egy szűk udvaron állt, akár két családi házra is áterjedhettek volna a lángok. „Sajnos, az autó teljesen kiégett, azt igazából nem tudtuk megmenteni” – kommentálja az esetet a parancsnok.

Aztán meg ránk köszöntött az „afrikai hőség”, a Kárpát-medence lett Európa legforróbb övezete, tűzoltóink tehát Csütörtök utcáit öntözték, hogy kicsit frissítsék a levegőt, meg talán azért is, hogy ezzel is csökkent a tűz kialakulásának a lehetősége. És, persze, mindvégig ügyeletet tartottak, hiszen még a fű is kiszáradt a nagy melegben, beindult az aratás is, nagy volt hát a veszélye egy esetleges nagyobb tűz kialakulásának, szerencsére július közepéig ez nem következett be. Azért a Falunapra is nagy odafigyeléssel készülnek, hiszen az ilyen rendezvényen különösen fontos a tűzbiztonsági szempont is.

„A versenyeket az idén kihagytuk” – mondja némi meglepetésemre Nagy Anaklét, hiszen az évek során ahhoz szoktam hozzá, hogy ilyenkor, bizony, szép eredményekről írhatok már, sok esetben tűzoltóink dobogós helyezéseit sorolhatom. Az ok azonban nem a lustaság vagy az, hogy megunták volna a tűzoltók az állandó

gyakorlást. „Lejárt a sportszivattyúnk műszaki engedélye, a javítás pedig időbe és sok pénzbe került volna, úgy döntöttünk hát, hogy kihagyjuk az évet, s majd a jövő év elején kérünk új használati engedélyt, aztán majd folytatjuk a versenyzést is” – magyarázza az okot a parancsnok. Annál többet foglalkoztak viszont a gyerekekkel a tűzoltók, külön bemutatót tartottak a falusi sportpályán és az óvodában a gyermeknap alkalmából, s kétszer jártak az iskolában is, előbb az iskolai évben a pedagógusok meghívásának tettek eleget, a szünidő kezdetén pedig a „játsszóházas” gyerekeknek szereztek örömet a fecskendő autóval. Mindeközben épül-szépül a tűzoltószertár is, folytatódik a felszerelés bővítése – az elmúlt időszakban sikerült egy tűzoltólétrát szerezni és három új bevetési ruhát is -, folyamatos a gépek és az autó karbantartása. Nagy Anaklét parancsnok örül annak is, hogy a szervezet elismertsége egyre nő, amit az is bizonyít, hogy a faluban sokan éppen a tűzoltóknak ajánlottak fel adójuk két százalékát – a szervezet vezetője ezúton is hálásan köszöni a támogatást. Cserébe azt ígéri, érdemes lesz részt venni a szeptemberi hagyományos búcsú bálon, amelyet a tűzoltók az idén is nagy gonddal, minden megfogalmazott igényre figyelve készítenek elő.

N.S.

Megújul a Szentháromság-szobor

Márciusban az Összefogás Napján kezdtük a gyűjtést, hogy közadakozásból felújítsuk a Szentháromság-szobrot, azóta 1 400 euró adományt kaptunk, amit saját társulásunk költségvetéséből megtoldtunk egy további százassal, vagyis 1 500 euró van lekötve a bankban, hogy célunkat megvalósítsuk – tájékoztatta lapunkat **Nagy Tibor, a Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulásának elnöke**. Azt is elmondta, a munkálatok elkezdődtek, sőt, jó ütemben haladnak: megerősítették a szobor talpazatát, ami elengedhetetlen volt minden további munka elvégzéséhez, a szigetelés is elkészült, folyamatosan alakul a szobor környéke is, ahol egy kis park lesz, és készül a Szent Pált ábrázoló szobor is, amelyet teljesen újként kell megalkotni, hogy a Szentháromság-szobor teljes restaurálása megvalósulhasson. Az elnök szerint a munkálatok jól

haladnak – köszönhetően annak is, hogy a polgármesteri hivatal teljes mellszélességgel támogatja a felújítást -, ezért minden remény megvan arra, hogy még a nyár folyamán sor kerül a szobor újraszentelésére. Aztán a társulás által szervezett gyermek-napi találkozóról beszélt, a rendezvényre a sportpályán került sor június második szombatján, azaz a hónap kilencedik napján. Nagy Tibor kiemeli a sportszervezet segítőkészségét, amely ingyen bocsátotta rendelkezésükre a stadiont, ami által igazi családi ünnep lehetett a rendezvény: a mintegy hetven gyermeket száznál is több apuka, anyuka vagy nagyszülő kísért el. És valamennyien együtt élvezték az iskola pedagógusai és a cserkészek által szervezett kézműves-foglalkozást – nyakláncok és érmék készítése, kőfestés, pillangó-, virág és repülőhajtogatás -, majd a tűzöl-

tó-bemutatót, amely egyként váltotta ki a gyerekek és szülei, nagyszülei érdeklődését. A legnagyobb sikert azonban az idén is az arcfestés aratta, amely nemcsak a gyerekek kezűgyességéről tanúskodott, hanem kiapadhatatlan fantáziájukról is. A délutáni hagyományörző játékok sikerességéért pedig Posvancz Valternek jár dicséret, de az elnök köszönetét fejezi ki a Pajcsek-pékségnek is, amely segítségével a frissítőket biztosította a résztvevőknek a Szent Jakab Társulás.

Nagy Tibor azt is elmondta még lapunknak, hogy most a közelgő Falunapra készülnek, immár szokásosan ők biztosítják a péntek esti és a szombati szabadtéri szentmisét, és ugyancsak szokásosan a Szent Jakab Polgári Társulás szervezi a péntek esti beszélgetést Csallóközsütörtök történelmi múltjáról.

-enes-

A vadállomány is megszenvedti a hőséget

Szomorú statisztikával fogad **Berger Szjános**, a csallóközsütörtöki vadászszervezet elnöke: a hatalmas szárazság és az elviselhetetlen hőség a vadállományban is hatalmas károkat okozott, az idén már tizenhét darab őz esett az időjárási viszonyok áldozatául. „A vadászterületen keresztül vezető kanális már korábban is gondot okozott, sok vad lelte halálát benne, most azonban különösen rossz a helyzet” – magyarázza **a vadászszervezet elnöke**. „A szárazság és a rendkívüli hőség miatt az állatok szinte vakon keresik a vizet, ugyanakkor a kanális fala ki van betonozva a víz-állás meg alacsony, merthogy valaki vagy valakik ellopták a zsilip elzáró kapuját, így nem lehet visszaduzzasztással megemelni a vízszintet. Az őzek meg nem tudnak abból a mélységből a csúszós falon felkapaszkodni” – ecseteli a szomorú helyzetet Berger János. A vadászok egyébként is aggódva figyelik az időjárási viszonyok változását, amely az elnök szerint minden bizonnyal összefügg az utóbbi években egyre többet és gyakrabban

emlegetett klímaváltozással. „Rendkívül nagyok és gyorsak a kilengések, olykor huszonegy órán belül megéljük a hűvös őszt és a forró nyárt, s ha kiegensúlyozott is néhány egymást követő napon az időjárás, az éjszakai és a nappali hőmérséklet közti különbség szokatlanul nagy. Ezt nemcsak az emberi szervezet éri meg, az állatok is megszenvedik” – mondja az elnök. Megfigyelték például, hogy bár fácán-elhullást nem volt, viszont alig látni kislacánt, ami szintén a kedvezőtlen időjárás következménye. „A szárazság és a hőmérséklet-ingadozás az oka, hogy sok tojás tönkrement” – állítja Berger János. Az időjárási viszonyok változásaira a jövőt illetően is készülni kell, állítja Berger János, minimum a vízhez jutást, az itatást meg kellene oldani, de jelenleg nincs rá lehetőség. „Kutat vagy gödröt kellene kiktorni, de a szakértők szerint legalább hat méter mélységig kellene eljutni, az meg lehetetlen. Beton-itatóvályukat vagy medencét meg azért nem építhetünk, mert mi csak béreljük a területet, nem kapunk hát

építési engedélyt” – sorolja az elnök, így marad a legnehezebb megoldás: vödörrel hordják a vizet az állatoknak.

Mindemellett már a télre is gondolniuk kell a vadászoknak, hiszen most kell biztosítani a vadállománynak a szálas- és szemestakarmányt. Az idén mindent úgy vesznek, vagyis mintegy hetven kilogramm só, 100-120 métermázsza szemestakarmány és 20 mázsa szálastakarmány megvásárlása és raktározása vár rájuk.

Az elnök pozitívként értékeli, hogy sikerült egészséges egyensúlyt teremteni a ragadozók állományában, sem a szarkák, sem a rókák esetében nincs túlszaporodás. Nagyon szépen alakult viszont az örvösgalambok száma, vadászatuk augusztusban kezdődik. A vadászok addig a Falunapon „vizsgáznak” a falu népe előtt: gulyásfőzéssel gazdagítják a rendezvény programját, remélve, hogy finom főztjükkel hozzájárulnak a közellátás gazdagításához a jubiláló, tizedik alkalommal megrendezésre kerülő eseményen.

-is-

Sárváron jártak a véradók

Rendkívül sikeres és emlékezetes egészség-megerősítő, rehabilitációs kiránduláson vettek részt véradóink, illetve a Szlovákiai Vöröskereszt csallóközsütörtöki szervezetének tagjai: a magyarországi Sárváron jártak, ahol – valóban elmondhat – európai szinten kiépített, csodálatos gyógyfürdő-komplexum van, világszínvonalú szolgáltatásokkal, ugyanakkor a város és a környezet is csodálatos, teli látványosságokkal. Legalább is így emlékszik a májusi kétnapos útra a szervezet elnök asszonya, **Szalay Alice**, aki lapunknak nyilatkozva azt is elmondja, az égiek is velük voltak, mert a tavasz ellenére kellemes, szinte nyári meleg fogadta őket a magyarországi városkában. De talán ezt is várták véradóink, illetve a vöröskeresztes tagok, hiszen nagy volt az érdeklődés a kirándulás iránt, negyvenheten utaztak Sárvárra. Az elnök asszonyt nem lepi meg, ha az ilyen tartalmas és szép kirándulás után a véradók

és a szervezet tagjai azon gondolkodnak, arról beszélgetnek, hogy a hasonló egészség-megtartó kirándulásokat akár meg is lehetne toldani, legalább egy nappal. Nem az első alkalom, hogy ez felvetődött, de döntés ezúttal sem született. Hogy miért? Szalay Alice szerint azért nem, mert ha szombaton és vasárnapon túl akár a pénteket, akár a hétfőt választanák, a gazdaságilag aktív, tehát dolgozó véradóknak szabadságot kellene kiadni, ezt pedig legtöbb esetben nem tudják megtenni. Annak meg nincs értelme, hogy kettészakadjon a társaság, s legyen olyan, aki csak a kirándulás egy részén tud jelen lenni. A szervezet, persze, alapküldetését is teljesítette az elmúlt időszakban, április 20-án csoportos véradáson vettek részt. Ezúttal Hamar Blanka, Hamar József, Nagy Péter, Nagy Norbert, Lazík Ágnes, a másik Nagy Norbert, Madarász György, Podobek Judit, Nagy Anaklét, Csintó László, Puss Tamás,

Rózsa Renáta és Rózsa Lajos járt a ružinovi kórházban, hogy teljesítsék önmaguk által vállalt leghumánusabb küldetésüket. Szalay Alice megemlékezik arról, amiről már korábbi számunkban is írtunk: azért nem a dunaszerdahelyi kórházban adnak vért a csallóközsütörtökiek, mert egy országos rendelet miatt az egészségügy nem fizetheti meg a közös autóbusz árát, ezért a közelebbi kórházat választották, mert nem akarnak lemondani arról, hogy a véradók együtt vehessenek részt az eseményen, amely után aztán össze is ülhetnek, elfogyaszthatnak egy kis frissítőt, elbeszélgethetnek. „Ennyi jár nekik!” – állítja az elnök asszony. A szervezet tagjai egyébként most a többi csütörtöki civil szervezethez hasonlóan szintén a Falunapra készülnek, ők tartják majd az egészségügyi szolgálatot a rendezvény alatt, a nyár folyamán pedig szükség szerint, de individuálisan adnak majd vért. **n-r**

Újra működik a nyugdíjasklub

Az elmúlt hetekben „kényszerszünetet” tartott a helyi nyugdíjasklub, szokásos kétheti keddi találkozóikat nem tudták megtartani a községi hivatal tatarozása miatt, hiszen ismeretes, hogy az önkormányzat jóvoltából annak ülésterme ad ingyenesen otthont a klubnak. A Falunap előtt azonban már megtarthatták első találkozójukat, s volt miről beszélni, beszámolni egymásnak.

Posvancz Margit, a klub vezetője azonban lapunknak is elárulta, hogy többek között a falunapi rétesütés volt az egyik téma, minthogy az idén is készülnek a jeles eseményre nyugdíjasaink, a jubileumi, 10. Falunap számukra is kihagyhatatlan. S nemcsak rétes lesz – szokásosan cseresznyés, túrós, almás, rebarbarás és valószínűleg káposztás is -, hanem palacsinta is, mivel a gyerekeknek az utóbbi időben az okozza a nagyobb örömet. Persze, nemcsak ilyen módon lesznek jelen az egyre népszerűbb

eseményen, amelyre már a szomszéd falukban is sokan készülnek, hiszen a klub által alapított **Csallóközsütörtöki Daloskör** is készül, rendszeresen dolgozik Fodor Éva vezetésével, a Falunapon egy teljesen új népdalcsokorral mutatkoznak be a lányok, asszonyok, azaz Valacsay Matild, Rádó Piroška, Hamar Erzsébet, Mogrovics Mária, Posvancz Erzsébet, Franó Edit, Lazík Hedvig, Nemeč Éva, Nagy Erzsébet, Ág Piroška, Kállay Teréz és leánya, Hajnalka, illetve maga a klubvezető, Posvancz Margit. A Daloskör egyébként az idén nem tudta vállalni a külföldi fellépéseket, bár meghívások voltak, viszont minden csallóközsütörtöki rendezvényen szerepeltek és a szomszédos falvakba is eleget tettek a meghívásoknak. A klub egyébként a tavasz folyamán rendszeresen működött, találkozóik egyikén – hagyományosan – megünnepelték jubiláló tagjuknak, Hamar Lászlónak hetvenedik születésnapját. Márciusban kirándulni

is voltak - mint Posvancz Margit mondja – „uniós támogatással sikerült eljutnunk Győrbe, ahol három órát tölthettünk a városi fürdőben, ami nagyon jól esett tagjainknak”. Ugyanakkor nem a győri kirándulás ösztönzi a nyugdíjasklub tagjait akkor, amikor a nyári hónapokban is egy újabb kirándulásról tárgyalnak, végeredményben azt is hagyományosnak lehet már nevezni a klub életében, hogy ilyen időtáiban meglátogatnak valamilyen olyan várost, ahol fürdő is van. Posvancz Margit szerint egyelőre arról nem született döntés, hogy hová menjenek, nem volt lehetőség ennek megbeszélésére. Na meg az az igazság – mondja -, hogy az önkormányzattól kapott támogatáson túl remélik, hogy a falunapi rétes- és palacsintaárúsítás sikeres lesz, „az is hoz pár centet a konyhára”, s akkor talán bátrabban tervezgethetnek, akár távolabbi helyet is megcélozhatnak nyugdíjasaink. **-i-r**

KÖZSÉGI KRÓNIKA

A község általános jellemzése

Štvrtek na Ostrove (Csallóközcsütörtök) község Csákány, Gomba, Vörösmajor, Erzsébet-major, Anna-major, Hideghét és Éberhard községekkel határos.

A községnek semmiféle folyóvíze nincs. Régi feljegyzések arra utalnak, hogy a Duna két oldalán sok-sok sziget keletkezett a Duna geológiai működésének hordalékjai folytonos lerakódásának következtében. A Csallóköz is így keletkezett. Ami ma összefüggő egész, az félezer évvel ezelőtt még darabokból állott. A ma egységes sziget a XIII. században még szigetecsoport volt, a szigetek egyikén terült el Csütörtök község. A községnek említésre méltó állóvíze sincsen.

A község éghajlatára nagy hatással vannak a Kis-Kárpátok. Az uralkodó szélirányok a nyugati, északkeleti és az északnyugati szelek. Az északvidéki szelek az évszakoktól függetlenek és sokszor valóságos orkánként dühöngnek. A keleti szél, bár nem olyan hideg, az esős felhőket az északi széllel versenyezve űzi el, s épp oly szárító, mint az északi. A keleti szél közönségesen 24 óránál tovább nem tart. A déli és a nyugati szelek meleg nedves gőzöket hordanak, s bár maga a déli szél nyáron szintén nagyon szárító, sőt hervasztó, mégis más évszakokban előmozdítja a csapadékot.

A községre minden esetre jellemző, hogy alig van tökéletesen szél nélküli napja. Csütörtök község szél nélküli napjainak száma egy-egy évben alig öt-hat, s azok is szeptemberre esnek. Legszelebb a március-június, legcsöndesebb a július-szeptemberi időszak. A folytonos széljárások miatt nincs is az éghaj-

latban állandóság. Éghajlata ugyan egészben mérsékelt, de hőmérséklet változásai mégis igen feltűnőek és rögtönösek. Az évszakok átmenetei nem rendesek. Olykor késő októberben, sőt még később is meleg napok vannak. Tavaszkor gyakran a hideget nyári hőség váltja fel. A májusi fagyok nagyon veszedelmesek a veteményekre, főleg a gyümölcsösökre és a szőlőkre.

A vízrajzi és éghajlati viszonyoktól függ a község talajának termőképessége. A község határában és általában a Csallóközben könnyű ugyan és meleg a föld, de nagyon homokos. Megművelése eszerint nem jár nehézséggel, azonban televényrétege gyönge és így hamar kimerül. A határ csaknem felerészben kavicsos és termőereje nagyon gyönge.

A község és határának összterülete 1317,49 ha. Mezőgazdasági földterület nagysága 1239,79 ha. Ebből szántóterület 1189,51 ha, kertek 50,28 ha. Beépített terület 21,02 ha. Megműveletlen terület, utcák, utak, stb 56,68 ha.

A község lakóinak ruházata semmiben sem különbözik a ma használatos divatos ruházattól. Legfeljebb az egyes ruhadarabok elnevezésében mutatkozik itt-ott némi eltérés s a tiszta magyaros elnevezések mellett idegen hangzású elnevezéseket is találunk. A kabátot sok helyen, főleg az idősebbek dokánynak, a mellényt pruszliknak vagy lajbinak mondják. A nadrág bugyogó, a kabátka reklí, a nagy kendő keszkenő. A cipő cipő, de ha több rossz cipő van egy rakáson, akkor sóla.

(Hiteles átirat a Községi Krónika 1945-1955-ös esztendőik összefoglalójából.)

Krónikás: Jankovich Antal

A mi kislexikonunk

Fájdalommal búcsúztattuk

Valacsai Árpád	élt 69 évet
Nagy Erzsébet	élt 79 évet
Baráth Magdolna	élt 71 évet
Rigó József	élt 78 évet
Nemecz József	élt 79 évet
Kállay Pavlína	élt 90 évet
Füle Etelka	élt 85 évet

Újszülötteink

Lelkes Michal

(rodícia: Jozef Lelkes a Mgr. Eva Lelkesová)

Kuky Simon

(szülők: Kuky Sándor és Kuky Daniela)

Nemecová Natália

(szülők: Nemeč János és Nemeč Krisztina)

Bejelentkeztek falunkba

Rigová Irena	Bratislava-Pozsony
Miklecová Nina, Ing.	Senec-Szenc
Mikleč Alex	Senec-Szenc
Mikleč Igor, Ing.	Senec-Szenc
Novák Milan	Bratislava-Pozsony
Nováková Dana	Bratislava-Pozsony
Nováková Ema	Bratislava-Pozsony
Šišková Martina	Piešťany-Pöstyén

Elköltöztek falunkból

Putz Sándor	Eliašovce-Illésháza
Vitézová Ivana	Bratislava-Pozsony
Sántha Nagy Ildikó	Dunajská Streda -Dunaszerdahely
Képesiová Karin	Miloslavov-Erzsébetmajor
Képesi Marian	Miloslavov-Erzsébetmajor
Csőlleiová Liana	Miloslavov-Erzsébetmajor
Szelepcsényi Zsuzsanna	Čakany-Csákány
Koší František	Ausztria

HÍRNÖK - a csallóközcsütörtökiek lapja

Kiadja a Csallóközcsütörtöki Községi Hivatal

Felelős kiadó: Óry Péter polgármester

Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor

E számunk munkatársai voltak: Mgr. Dobrovodský Peter, Elek Klára, Feketevízi Erika, Iliašová Viera, id. Kállay Tamás, Mgr. Nagy Tibor, Sill Zsuzsanna

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád

Nyilvántartási szám: EV 4427/11

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán, félfogadási napokon adhatják le olvasóink.

SPRAVODAJ - občasník Štvrtočanov

Vydáva Obecny úrad Štvrtek na Ostrove

Zodpovedný vydavateľ: Péter Óry starosta

Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri

Na tomto čísle spolupracovali: Mgr. Peter Dobrovodský, Klára Eleková, Erika Feketevízi, Viera Iliašová, Tomáš Kállay st., Mgr. Tibor Nagy, Zsuzsanna Sill.

Technický redaktor: Árpád Németh

Evidenčné číslo: EV 4427/11

Pripomenky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte obecného úradu v stránkových dňoch.

Szép eredmény a második hely

„Elismerésre méltó teljesítményt nyújtott a felnőtt labdarúgó csapatunk, a járási első osztályban elért második hely szép siker. A leginkább annak örülök, hogy látványos focit játszottak a fiúk, hiszen az a célunk, hogy szórakoztassuk falunk lakosságát. Az pedig, hogy átlagban 200-220 ember kijött a stadionba, a Jányok elleni derbin pedig csaknem ötszázan voltak a nézők, egyértelműen bizonyítja, hogy ezt a célt elértük” – értékeli az elmúlt bajnoki idényt szinte kérdés nélkül találkozásunk alkalmával **Kállay Tamás, a helyi sport-szervezet elnöke**. Emlékeztet rá, hogy a vezetőség a tavalyi őszi szereplést követően úgy döntött, amennyiben sikerül a csapatnak tiszta körülmények között kivívni a győzelmet, a klub nem gördít akadályt a feljutás elé. „Nem sikerült az első helyet megszerezni, de mi ebből egyáltalán nem csinálunk tragédiát!” – szögezi le az elnök. Aztán arról tájékoztat, hogy lett volna lehetőség a feljutásra így is, mert a királyfiakarcsaiak, tehát a győztes csapat anyagi okokra hivatkozva nem vállalta a részvételt a magasabb osztályban, a járási szervek ezért felkínálták a lehetőséget a csütörtökieknek. „Az a véleményünk, hogy a szereplés a magasabb osztályban nemcsak a sportról szól, hanem községünk reprezentálásáról is, arról, milyen körülmények között tudjuk fogadni ellenfeleinket és nézőiket. Bár sok minden történt stadionunkban az elmúlt hónapokban, úgy érezzük, rengeteg javítani valónk van még, s nemcsak műszaki szempontból, hanem a nézők kiszolgálása, kényelme kapcsán is, az ilyen feltételek megteremtése viszont pénz- és időigényes, ezért nem vállaltuk mi a feljutást” – magyarázza a vezetőség álláspontját Kállay Tamás. Majd hozzáteszi: „a falu vezetésével a napokban döntjük el, hogyan és milyen eszközökkel folytatjuk stadionunk fejlesztését, hogy magasabb igényeknek is megfeleljen, aztán majd meglátjuk, jövőre hogyan alakulnak az eredmények.”

A várható eredmények felvetése azért is indokolt, mert közös megegyezéssel szerződést bontottak a „sikeredzővel”, **Roman Hudekkel**, az őszi felkészülést – amely során Nagymagyaron és Jányokon tornán vesz részt a csapat, majd két barátságos mérkőzést játszik a PŠC Pezinok és az ŠK Limbach ellen – már az új edző, **Ján Nezhyba** irányítja, aki egyébként játékos korában a pozsonyi Slovan és a DAC csapatát is megjárta. A játékosállományban is várhatók változások, de Kállay Tamás szerint erről korai beszélni.

A diákcapatokról viszont igen, mert az idősebbek indulnak a járási bajnokságban, ami azt jelenti, nagypályás mérkőzéseket játszanak majd, a vezetőség azt szeretné, ha a felnőtt csapat előmérkőzéseként játszhatnák le hazai meccseiket. Az elnök szerint a járási szerveknek már benyújtották a kérvényt, a napokban dől el, lehetséges lesz-e ez a megoldás. A fiatalabb diákcapatokkal viszont kiegészítik a csütörtökiek a szomszédos Csákányt, mert az ő nevükben szerepelnek majd, bár itthon fognak edzeni és játszani is. Közben pedig szerveződik a kölyökcapat is, a 8-9 évesekből alakul egy újabb csapatunk – tájékoztat még az elnök.

A legvégére hagyta az elnök a fiatalok számára megrendezett nyári focitornát, de nem azért, mert szegyenkezni kellene miatta. Sőt, Kállay Tamás némi büszkeséggel hangjában emlékezik meg a június 23-án, immár 6. alkalommal megrendezett **Polgármesteri Kupáról**, amely szervezésileg kiválóra sikerült, de az eredménnyel is elégedettek, hiszen a helyi diákok a felnőttet leutánozva szintén a második helyet szerezték meg, s csak az a Kapuvár előzte meg őket, aki Magyarországon elismert klubnak számít a szervezett utánpótlás-nevelés terén. **(neszméri)**

A 2011/2012-es bajnokság végeredménye

1.	Kráľovičove Kračany	30	20	7	3	70:30	67
2.	Štvrtek na Ostrove	30	19	4	7	75:33	61
3.	Janíky	30	19	2	9	79:32	59
4.	Michal na Ostrove	30	16	4	10	53:38	52
5.	Čenkovce	30	14	4	12	58:49	46
6.	Holice na Ostrove	30	15	1	14	51:51	46
7.	Baloň	30	12	7	11	49:41	43
8.	Kostolné Kračany	30	13	4	13	59:52	43
9.	Vydrany	30	12	7	11	44:50	43
10.	Malé Dvorníky	30	10	8	12	31:36	38
11.	Veľké Blahovo	30	11	5	14	48:54	38
12.	Trnávka	30	11	4	15	41:69	37
13.	Baka	30	11	3	16	42:56	36
14.	Blatná na Ostrove	30	10	3	17	58:78	33
15.	Rohovce	30	9	4	17	39:63	31
16.	Vieska	30	3	3	24	36:101	12

Góllövők tavasszal: Mészáros András és Iró Tamás 7-7, Varga László 4, Nagy Róbert 3, Hromada László és Samuel Župa 2-2, Valocsay István, Tomáš Sobolich és Juraj Kadlečik 1-1.

A 6. Polgármesteri Kupa eredményei és táblázata

Orechová Potôň – Štvrtek na Ostrove	0:3
Kapuvár – Šenkvice	7:0
Baník Pezinok – Orechová Potôň	3:0
Štvrtek na Ostrove – Šenkvice	7:0
Kapuvár – Baník Pezinok	4:0
Orechová Potôň – Šenkvice	1:2
Štvrtek na Ostrove – Baník Pezinok	3:0
Kapuvár – Orechová Potôň	7:1
Baník Pezinok – Šenkvice	2:2
Štvrtek na Ostrove – Kapuvár	0:4

Sorrend:

1. Kapuvár
2. Štvrtek na Ostrove
3. Baník Pezinok
4. Šenkvice
5. Orechová Potôň